

صرف فعل ماضی از جلس

صرف ماضی

جلس نشست یک مرد

مفرد:

جلسا نشستند دو مرد

مثنی:

جلسوا نشستند چند مرد

جمع:

مذکر

غائب

جلست نشست یک زن

مفرد:

جلستا نشستند دو زن

مثنی:

جلسن نشستند چند زن

جمع:

مؤنث

جلست نشستوا تو یک مرد

مفرد:

جلسما نشستید شما دو مرد

مثنی:

جلستم نشستید شما چند مرد

جمع:

مذکر

مخاطب

جلست نشستوا تو یک زن

مفرد:

جلسما نشستید شما دو زن

مثنی:

جلسن نشستید شما چند زن

جمع:

مؤنث

جلست نشستیم

وحده

جلسنا نشستیم

مع الغیر

متکلم

صرف فعل مضارع از یضرب:

یضرب (می زند) یک مرد: مفرد
 یضربان (می زنند) دو مرد: مشی
 یضربون (می زنند) چند مرد: جمع

تضرب (می زند) یک زن: مفرد
 تضربان (می زنند) دو زن: مشی
 تضربن (می زنند) چند زن: جمع

تضرب (می زنی) تو یک مرد: مفرد
 تضربان (می زنید) شما دو مرد: مشی
 تضربون (می زنید) شما چند مرد: جمع

تضربین (می زنی) تو یک زن: مفرد
 تضربان (می زنید) شما دو زن: مشی
 تضربن (می زنید) شما چند زن: جمع

أضرب (می زوم): وحده
 تضرب (می زنم): مع الغیر

متکلم